

[Viggo Hauch.]

dagen, og der er fra vor side overhovedet ikke tale om overbudspolitik. Beløbsrammen er nøjagtig den samme som foreslået af den højtærede finansminister.

Når så det ærede medlem hr. Kaj Andresen siger, at både venstre og de konservative sidste år stemte for de 40 portioner og dermed har medansvar for dem, har han så fuldstændig ret. Det gjorde vi, fordi vi regnede med, at når den daværende finansminister havde givet udtryk for, hvordan han så på udviklingen på det private arbejdsmarked, så dækkede det regeringens opfattelse, og så var der størst sandsynlighed for, at det var rigtigt. Nu viser det sig, at de forudsætninger, ud fra hvilke den højtærede finansminister sidste år argumenterede, ikke holdt stik, og så tager vi naturligvis sagen op til fornyet overvejelse. I øvrigt må det ærede medlem hr. Kaj Andresen også kunne erindre, at der ikke dengang var tale om nogen forhandling eller nogen overenskomst; der var tale om et forslag fra regeringens side, som blev hjulpet igennem folketinget af de ulovlige strejker, hvis deltagere hobede sig op på Slotspladsen, netop som der skulle tages stilling til spørgsmålet. Jeg ser ikke, at det, det ærede medlem her har fremhævet, kan ændre noget i vor stilling.

Den højtærede finansminister var inde på forskellige betragtninger, som jeg ikke alle skal sige noget til, men når den højtærede finansminister bliver ved med at sammenligne stedtillæggenes procentvise del af bruttolønnen i 1931 med i dag, må jeg, ligesom ved første behandling, gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at han ved denne sammenligning bør tage hensyn til, at der i mellemtiden har arbejdet 2 lønningskommissioner, og at man netop har haft til hensigt at få stedtillægget til at udgøre en mindre del af bruttolønnen.

Om feriegodtgørelsen sagde den højtærede finansminister, at det jo var sådan, at tjenestemændene ikke oppebar overarbejdsbetaling og lignende i ferien. Jeg ved ikke, hvordan det er, men jeg har indtryk af, at den timereduktionsgodtgørelse, som lærerne får, i hvert fald også oppebæres i ferien.

Det ene med det andet har fået os til at sige til den højtærede finansminister: hold dog nu fast ved det, som står i lønningsloven. Gå frem efter loven, så går man tryggere, end når man begynder at gå for sig selv.

Så skal jeg slutte med at takke den højtærede finansminister for én bemærkning, som jeg synes rummer det hele i en nødde-skal, idet den højtærede finansminister næsten med stolthed i stemmen sagde: tre fjerdedele af tjenestemændene bliver bedst stillet ved regeringens forslag. Dermed synes jeg at den højtærede finansminister i høj grad har bidraget til at betegne sit eget forslag.

Baagø: Når den højtærede finansminister for et øjeblik siden udtalte, at konsekvenserne af overenskomstportionernes udbetaling ville blive større end de konsekvenser, der kunne ventes efter det forslag, som den højtærede minister har fremsat, er det jo et postulat. Vi mener det modsatte; de, der lever, får det at se.

Om stedtillægget vil jeg gerne sige et par ord. I den første betænkning, afgivet af lønningskommissionen af 1954, er også stedtillægget omtalt, og med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere nogle få linjer. Der står på side 89:

„Antallet af satser foreslås således begrænset fra 5 til 4 ved afskaffelsen af den laveste sats, bl. a. fordi denne nødvendigvis må være så lav, at den er uden reel betydning for den enkelte tjenestemand.“

Det anså man for rigtigt dengang. Nu indfører man altså en ny sats, og den har bestemt heller ikke nogen større reel betydning i betragtning af, at den kun andrager 240 kr. om året.

Der blev endvidere i lønningskommissionens betænkning sagt om stedtillægget — det står på side 90, og jeg beder igen om tilladelse til et citat —:

„Det må imidlertid herved tages i betragtning, at stedtillægsrevisionen indgår som et led i den samlede lønrevision, og at de foreslåede lønninger har til forudsætning, at stedtillæg ydes efter de nævnte satser.“

Det var altså sådan, man så på det den-